

Endringsforslag Nr. 80 af samme (se Tillæg B., Sp. 1393—94) vedtoges uden Afstemning.

Endringsforslagene Nr. 81 og 82 af Udvalget (se Tillæg B., Sp. 1393—96) vedtoges uden Afstemning.

Endringsforslag Nr. 83 af Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet, tiltraadt af Udvalget (se Tillæg B., Sp. 1395—96) vedtoges uden Afstemning.

Endringsforslag Nr. 84 af Marineministeren, tiltraadt af Udvalget (se Tillæg B., Sp. 1395—96) vedtoges uden Afstemning.

Endringsforslag Nr. 85 af Udvalget (se Tillæg B., Sp. 1395—96) vedtoges uden Afstemning.

Lovforslagets Indhold og dets Overgang til tredje Behandling vedtoges uden Afstemning.

Formanden (Sofus Høgsbro): I Følge et af flere Medlemmer udtalt Ønske gaa vi først til den paa Dagsordenen sidst opførte Sag.

Den næste Sag paa Dagsordenen var altsaa:

Anden Behandling af Forslag til Lov om yderligere Forlængelse af Tidrummet for den midlertidige Redsættelse af Olfakten.

(Første Behandling findes i Tidenden, Sp. 3392 ff. Udvalgets Betænkning med det stillede Endringsforslag i Tillæg B.)

Uden for Betænkningen var der ikke stillet Endringsforslag.

Lovforslagets Paragraf og det dertil stillede Endringsforslag fattedes under Forhandling under et.

Ordføreren (C. Hage): Det er sikkert ikke fornødent for mig paa det nuværende Stadium, at gøre udførlig Rede for det foreliggende Forslag; det er fuldt vel

kendt og kræver ikke nogen nærmere Gennemgang. Saakfremt der ikke maatte blive givet mig Anledning til at udtale mig yderligere, kan jeg derfor med Hensyn til Sagen i dens Almindelighed indskrænke mig til at henvise til de Bemærkninger, som jeg har fremsat paa tidligere Stadier, saavel i Aar ved 1ste Behandling som ogsaa under den tilsvarende Lovs Behandling i Fjor. Jeg har kun Grund til at berøre Endringsforslaget, som gaar ud paa at fastsætte Fristen for Lovens Gyldighed til et Aar i Stedet for, saaledes som Lovforslaget foreslaar, 1½ Aar. Udvalgets Flertal har fundet det rigtigt, at Forlængelsen af Tiden for den nuværende Skattefats atter foretages for 1 Finansaar i Stedet for, som af Regeringen foreslaaet, for 1½ Finansaar, og Grunden er den, at for saa vidt som Spørgsmaalet maatte blive Genstand for fornyet Overvejelse og Behandling til næste Aar, er det rigtigt, at Rigsdagen ved det kommende Finansaars Udlob atter staar frit. Spørgsmaalet om, hvorvidt det er muligt vedblivende at eftergive Skattens Forhøjelse, vil jo for en stor Del bero paa, hvorledes Budgettet for hvert enkelt Finansaar kommer til at se ud, og det maa derfor anses for rettest at begrænse Udsættelsen til et Aar ad Gangen. Jeg skal i Sammenhæng med just denne Betragtning, at det finansielle Hensyn her maa have en væsentlig Vægt, endvidere nævne, at man ganske vist endnu ikke i Ojeblikket er sikker paa, hvorledes det finansielle Resultat af den af Rigsdagen for det følgende Finansaar vedtagne Finanslov vil blive. Det nedsatte Føllesudvalg har jo endnu ikke afgivet sine Indstillinger, og hvad der maatte blive det endelige Resultat, foreligger altsaa ikke endnu. Der kunde derfor have været Anledning til overhovedet ikke at tage Beslutning med Hensyn til det foreliggende Spørgsmaal, forinden man vidste, hvorledes Finansloven for næste Aar kommer til at se ud. Men paa den anden Side maa det erindres, at vi jo staa tæt ved det løbende Finansaars Udgang, og at der den 1ste April vil indtræde Forandring i Skattens Højde, medmindre denne Lov vedtages; altsaa haster Sagen nu, og det er ikke muligt at vente længere med at tage Bestemmelse for vort Bedkommende. Her i Tinget kunne vi da, som Flertallet indstiller, simpelthen holde os til det, som vi have vedtaget i Fjor; men skulde det under Sagens videre Gang vise sig, at der ikke vil blive tilstrækkelige Midler tilovers til at undvære Skatteforhøjelsen, saa vil det jo altid være muligt paa senere Stadier at tage fornødent Hensyn hertil. Der kan derfor ikke for vort